

Падането на Ерусалим

Ключов стих: „Защото поради гнева на Господа това се случи в Ерусалим и Юда, че Той най-накрая ги изгони от Своето присъствие. Тогава Седекия се разбунтува срещу вавилонския цар.“
2 Царе 24:20

Избрани стихове:
2 Царе 24:18-20; 25:1-21

„Тези, които не помнят миналото, са обречени да го повторят.“ (Джордж Сантаяна, „Животът на разума“, 1905 г.). Народите на древен Израил станаха жертва на тази истина. Преминавайки през царуването на няколко добри царе, но и на много зли царе, Израил и Юда изчерпаха милостта и търпението на Господа към тях. Тяхното минало не повлия на настоящето им и в резултат на това те бяха осъдени. Политиката на Десетте племена на Израил беше унищожена от Салманасар, цар на Асирия, приблизително 135 години преди поражението на Седекия. (2 Царе 18:9-12). Вместо да се поучи от историята, Седекия избра да се противопостави на Божиите съди.

Пророк Еремия ясно посочи предстоящите присъди и как Юда трябва да реагира по подходящ начин. „Така казва Господ: Който остане в този град, ще умре от меч, от глад и от мор; но който премине при халдейците, ще живее; животът му ще бъде като награда за него и той ще живее. Така казва Господ: Този град със сигурност ще бъде предаден в ръцете на войската на вавилонския цар, която ще го превземе.“ (Еремия 38:2-3) С други думи: „Смирете се под Божията мощна ръка. Предайте се на халдейците, приемете това божествено наказание и ще живеете. Устойте и със сигурност ще умрете от болест, глад или насилие.“ Отхвърляйки смирението и приемайки арогантността, Седекия избра пътя на неподчинението. Той не вярваше и не се доверяваше на Божията сила.

2 Царе 24:18-20

Можем да извлечем поука от този разказ и да я приложим в нашия християнски живот. На първо място, подчинявайте се на Бога. Не търсете „други варианти“ за изпълнение на Неговата воля. За християнина няма такива. „Облечете се в смирение, защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. Затова смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси в

подходящото време, като възложите на Него всичките си грижи, защото Той се грижи за вас.“ 1 Петрово 5:5-7

Изглежда ли Божията воля неприятна, несъвместима с нашите земни желания? Помислете върху посланието, изречено от цар Соломон: „Сине мой, не пренебрегвай наказанието на Господа, нито мрази Неговото изобличаване; защото когото Господ обича, того изобличава. Както баща изобличава сина, в когото се наслаждава.“ (Притчи 3:11-12). Апостол Павел предлага прекрасно прозрение в съвета на Соломон: „Освен това, ние имахме човешки бащи, които ни наказваха, и ние им оказвахме уважение. Не трябва ли да се подчиняваме много по-охотно на Отца на духовете и да живеем? Защото те наистина ни наказваха за няколко дни, както им се струваше най-добре, но Той – за наше добро, за да станем участници в Неговата святост.“ Евреи 12:9-10

Ако цар Седекия беше имал такова разбиране, каквото ние имаме, той можеше да избере да се подчини на Господа и да живее. Наказанията от Бога обикновено се възприемат като наказателни. До известна степен това е така. Обаче по-важният урок и осъзнаване е, че Неговото наказание е за

наше добро. То насърчава растежа в благочестието. Бог ни коригира, за да ни помогне. Ако Юда беше се подчинил, те щяха да останат живи, въпреки разрушаването на Ерусалим. За християните приемането на Божието наказание е за тяхна полза, за да могат да бъдат „участници в Неговата святост“.